

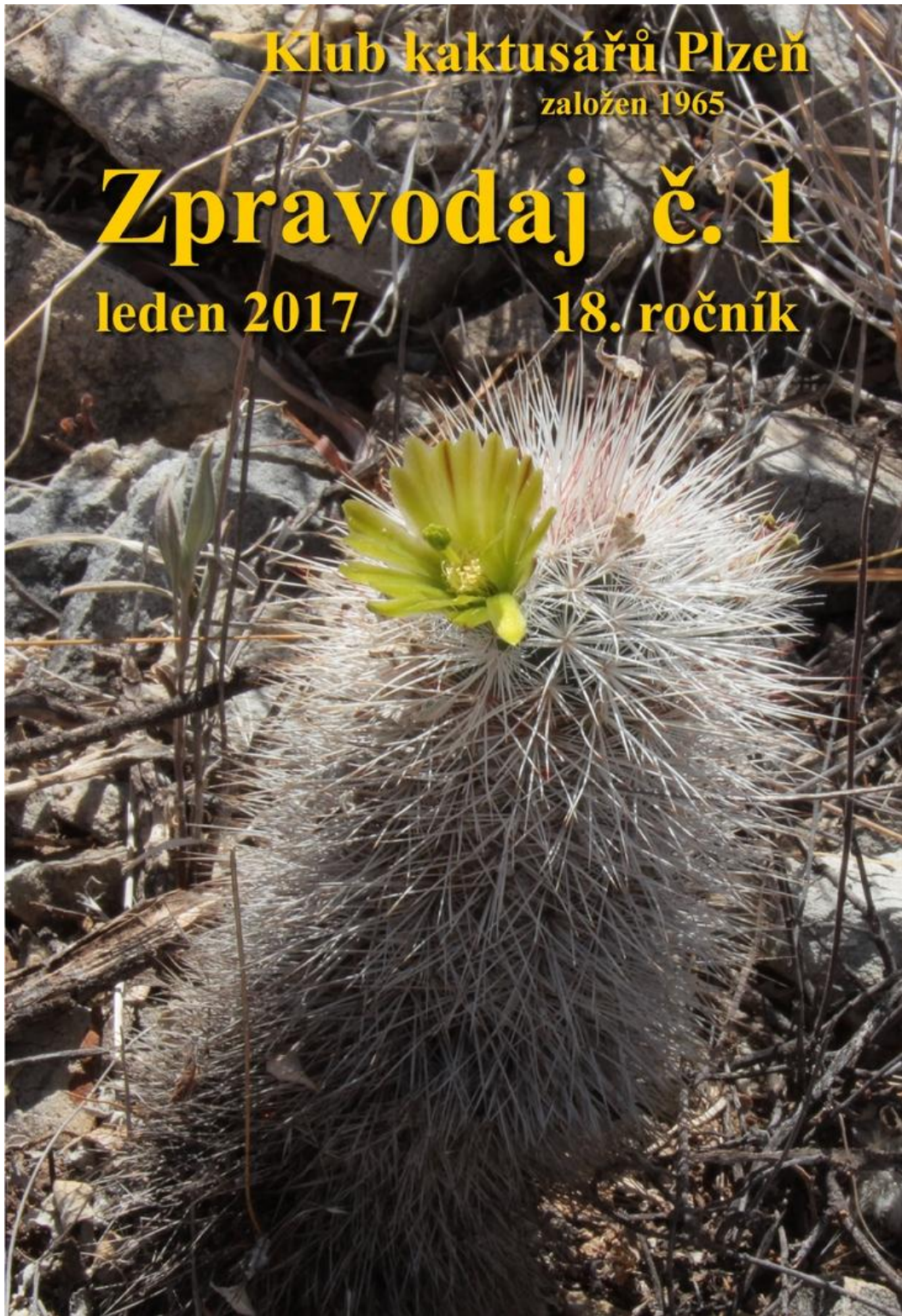
Klub kaktusářů Plzeň

založen 1965

Zpravodaj č. 1

leden 2017

18. ročník

Vážení přátelé,

loňský rok byl ve znamení našich spolkových turbulencí, kdy jsme museli nastavit některé systematické záležitosti, které nám ukládal nový Občanský zákoník. Pevně doufám, že se vše s Novým rokem uklidní, nastavíme si organizační věci tak, aby nás změny příliš časově nevázaly. Můžeme se tak nadále věnovat tomu, kvůli čemu tady vlastně jsme a kvůli čemu vše děláme, kaktusům a sukulentům.

předseda KK Plzeň, Petr Česal

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	téma	tombola	nedělní návštěva
listopad 2016	Müller	Echinocereusy	Berková	nekonala se
prosinec 2016	Tvrđíková	Kozí příběh	nekonala se	nekonala se
leden 2017	Kůrka	Mrazuvzdorné	Spolková	ZOO
únor 2017	Kuták	KK Plzeň 2016	nebude	
březen 2017				Hájek, Třemošná
duben 2017				
květen 2017				

2/ Společenská kronika

Na prosincové schůzi 2016 se k nám přihlásila **Vlasta Matějková**, Borek u Rokycan.

Dne 22. února 2017 oslavuje sedmdesátiny **Břetislav Benda**. Blahopřejeme!

3/ Nedělní návštěvy

V lednu navštívujeme pravidelně Zoologickou a botanickou zahradu v Plzni. Bude tomu tak i v roce 2017. Sraz je v neděli 15. 1. 2017 v 10:00 h před spodním vstupem do ZOO. Platí se vstupné, průvodcem je Petr Kuták.

Na únor zatím návštěvu nemáme naplánovanou. Sledujte internetové stránky klubu nebo se informujte u členů výboru. A kdyby někdo měl návrh, kam se podívat v tomto nekaktusovém období, nechť se o něj podělí. Tradičně v únoru nevíme, kam se jít podívat.

4/ Bál KK Plzeň

Dne 26. listopadu 2016 se konal tradiční XXXII. bál našeho spolku. Jmenoval se tentokrát "Registrační". Vše proběhlo dobře, jen nás trápí malá účast, zejména našich členů.

Tradiční XXXIII. bál se koná v sobotu, dne 25. listopadu 2017 v kulturním domě v Šeříkové ulici.

5/ Návštěvnost členských schůzí – rok 2016

(evidence dle podpisů na prezenční listině)

Stoprocentní účast, rok 2016:

Břetislav Benda	Ota Blecha	Jana Černá	Petr Česal	Milan Douděra
František Fleisig	Lad. Hillburger	Vl. Chaloupková	Jitka Kadlecová	Václav Kreč
Jaroslav Nálevka	Miroslav Němeček	Václav Pítr	Jan Poustka	Richard Strejc

Stoprocentní účast od počátku evidence, tedy od 1.1.2007, tedy 10 let: Jana Černá

Stoprocentní účast od roku 2009, tedy 8 let: Otakar Blecha

Stoprocentní účast od roku 2010, tedy 7 let: Václav Pittř

Stoprocentní účast od roku 2012, tedy 5 let: Jitka Kadlecová

Stoprocentní účast od roku 2013, tedy 4 roky: Miroslav Němeček

Stoprocentní účast od roku 2015, tedy 2 roky: Břetislav Benda, Ladislav Hillburger

Účast skoro stoprocentní, rok 2016 (90 %):

Vladimír Duda	Stanislav Faměra	Josef Homolka	Josef Ježek	Jan Jiška
Luboš Kanca	Karel Kastl	Jaroslav Kolář	Zdeňka Kortusová	Petr Kras
Petr Kuták	Zdeňka Písecká	František Sládek	Karel Sladký	Karel Tobek
Jiří Vítěček				

Nadpoloviční účast, rok 2016 (50 – 80 %):

Václav Adámek	Ladislav Bárta	Alena Berková	Martin Burian	Jan Cendelin
Milan Čekan	Jindřich Dušek	Alfred Ehrlich	Jiří Erhard	Oldřich Fencel
Tereza Fiedlerová	Martin Halada	Jiří Horský	Jan Hrdlička	Zdeněk Hurt
Filip Jelínek	Pavel Klufa	Jiří Korda	Josef Kraus	Vratislav Kraus
Arnošt Křenek	Pavel Kříž	Hana Kulová	Milan Kůrka	Luboš Loose
Marika Looseová	Martin Makovička	Rudolf Marek	Oldřich Mudra	Jiří Musil
Jaroslav Pelér	Petr Pražma	Václav Procházka	Vladimír Protiva	Josef Rach
Václav Rous	Helena Rousová	Henryk Sikora	Jiří Sokol	Jaroslav Souček
Vladimír Steiner	Jaroslav Šklebený	Jan Vaněček	Jiří Vinař	Josef Vindiš
Jiří Vondráček				

Ojedinelá účast, rok 2016 (10 – 40 %):

Josef Burian	Josef Calta	Josef Císař	Zdeněk Černý	Hájek Miloslav
Lenka Hallová	Václav Hlinovský	Ivan Janoušek	Milan Jícha	Václav Jílek
Lucie Kinclová	Miloš Kment	Jiří Konstantinovič	Alex. Křikava	Petr Kulin
Kat. Lindauerová	Radka Matulová	Štěpán Němeček	Ladislav Petr	Pavel Pitule
Daniela Plachá	Ondřej Pokorný	Jan Přibáň	Stanislav Příman	Jaroslav Rýmus
Vlasta Šperlová	Jiřka Vaňková	Jan Vochoc	Bořivoj Vyčítal	

Nulová účast, rok 2016:

Pavel Duchek	Daniel Frouz	Miroslav Mařík	Vlasta Matějková	Jiří Merhaut
Václav Měsíček	Jana Musilová	Tomáš Němeček	Ctibor Ott	Ivana Richterová
Josef Skala	Ondřej Skala	Michal Smrčka	Petra Šuchová	Michal Šulc
František Zelinka				

Noví členové 2016:

Vlasta Matějková, Petra Jišková, Daniel Frouz, Pavel Kříž, Petr Jakobe, Alexander Křikava, Ladislav Petr

6/ Nová kniha v klubové knihovně:

Die *Echinocereus scheeri* Gruppe, Werner Rischer, vydání Der Echinocereusfreund, Sonderausgabe 2016, německy, 176 stránek.

Jak název napovídá, publikace se věnuje oblíbené skupině v rodu *Echinocereus* - skupině kolem *Echinocereus scheeri*. Systematické uspořádání této skupiny je podle autora:

Genus *Echinocereus* - Subgenus *Triglochidiata* - Sekce *Triglochidiata* - Skupina *triglochidiatus*
- Skupina *coccineus*
- Sekce *Scheeria* - Skupina *scheeri*
- Skupina *acifer*

Skupina *scheeri* zahrnuje v této publikaci druhy:

- *E. chaletii*
- *E. klapperi*
- *E. koehresianus* ssp. *koehresianus*
- *E. koehresianus* ssp. *gruberianus*
- *E. rischeri*
- *E. salm-dyckianus*
- *E. sanpedroensis*
- *E. scheeri* ssp. *scheeri*
- *E. scheeri* ssp. *gentryi*
- *E. scheeri* ssp. *paridensis*

Uvedené druhy jsou zde popsány zcela dokonale, s německou precizností. Kromě mnoha vyobrazení zpravidla kvetoucích rostlin kniha obsahuje údaje o popisu taxonu (včetně překladu do němčiny), synonymie, důkladné popisy všech částí rostlin. Nechybí srovnávací tabulky, fotografie řezů květů a plodů - včetně měřítek, mapa výskytu, REM-snímky semen, fotografie biotopů, klíč k určování. Kniha je o to cennější, že uvedená skupina kaktusů roste na nalezištích, která se nacházejí západně od obvyklých kaktusářských tras - převážně v západní části státu Chihuahua a přilehlých oblastí. Publikace bude jistě přínosem pro všechny milovníky krásných rostlin, nejen specialistů na rod *Echinocereus*.

Echinocereus viridiforus var. canus **A. M. Powell & Weedin, 2004**

(k fotografii na titulní straně tohoto Zpravodaje)

Tento krásný echinocereus byl objeven v roce 1984 Jamesem Clarkem při průzkumu rostlinných společenstev geologického útvaru Solitario Dome v texaském státním parku Big Bend Ranch. Platně jej popsali až v roce 2004 Michael Powell a James Weedin v publikaci *Cacti of the Trans-Pecos and Adjacent Areas*.

Latinské jméno *canus* znamená šedobílý a odpovídá barvě trnů. Semenačce do 30 mm výšky jsou zahaleny bělavými vlasy, podobně jako je tomu u variety *neocapillus*, která pochází jižně od osady Marathon v tzv. Marathon Basin. Plodné rostliny dosahují 60–150 mm výšky při tloušťce stonku

35–60 mm. Počet žeber se pohybuje mezi 14–16. 9–13 středových tenkých trnů zpravidla nepřesahuje 25 mm délky. Okrajových trnů je 30–48 o maximální délce 5–8 mm, bílé barvy. Zelenavé květy se objevují od března do dubna a dosahují až 34 mm délky. Plody, rovněž zelené barvy, obsahují černá semena velikosti 1–1,3 mm.

Výskyt této variety je omezen pouze na usazené horniny v západní části výše uvedeného útvaru Solitario Dome. Na družicových snímcích připomíná Solitario meteoritický kráter. Jedná se ovšem o útvar vytvořený sopečnou činností (laccolith). Průměr kráteru se pohybuje kolem 16 km. Původní vrstvy usazených vápencových hornin z údobí křidy překrývající starší usazeniny prvohor byly nadzvednuty sopečnou činností a druhotně oderodovány do dnešní podoby kráteru. K tomuto vyzvednutí došlo před nějakými 35 až 36 miliony let. *Echinocereus viridiflorus* var. *canus* dává přednost chemickým usazeninám křemenitého původu, jako je světlý Caballo novakulit (silur až devon) a tmavší chert, neboli buližník (karbon), obě mikrokrystalického složení. *Echinocereus viridiflorus* var. *davisii* od Marathonu dává rovněž přednost tomuto typu horniny.

Klima je zde charakterizováno teplotními extrémy pouště Chihuahua. Letní denní maxima běžně přesahují 38° Celsia, zatímco v zimě klesá teplota i pod bod mrazu. Většina srážek přichází v letním období od července do října, kdy v průměru spadne kolem 230 mm. Zimní období je relativně suché se srážkami nepřesahujícími 110 mm.

Z přidružené vegetace se na nalezišti vyskytují *Echinocereus stramineus* a *E. dasyacanthus*, *Mammillaria pottsii* a *Opuntia* sp. Z ostatních výrazných rostlin pak *Dasyliirion leiophyllum*, *Agave lechuguilla*, *Fouquieria splendens* a *Yucca torreyi*.

Vzhledem k omezenému výskytu jeho přesná lokalita není publikována. Doufejme však, že semena této variety jsou běžně na trhu k dostání a polní sběr tak pozbývá přitažlivosti. Pokud by došlo k přírodnímu vydrancování, ztratíme tak další článek přírodního ekosystému a dynamičnost jeho přirozeného vývoje, jak probíhal po statisíce let. Ten ve skleníkovém prostředí již nikdy nedohoníme. Pohled na rostliny v květníku nikdy nenahradí jejich přirozenou krásu v domovině a dalším generacím zbudou jen elektronické halucinace z digitálních fotoaparátů a televizních obrazovek.

Oldřich Fencel

Zpráva ze zahraniční kaktusářské cesty do belgického Blankenbergu (8.-10. září 2016)

Když jsem před časem (asi tak v řádu deseti let) lákal cizí kaktusáře na naše zářijové Kolokvium, dostalo se mi trapné výmluvy, že se účastní konkurenční akce - kaktusářské burzy ELK v belgickém Blankenbergu. V průběhu let se situace opakovala, protože termín pořádání belgické akce striktně kopíroval termín naší akce. Z různých zdrojů jsem se dozvídal, že ELK je kongres asi tak 3x větší, než naše legendární Zamykání sezony v Chrudimi. Tyto informace vzbudily moji zvědavost.

Věděl jsem, že kamarád Emil Baláž ze Sokolova tam pravidelně pořádá výpravy. A taky referoval Petr Todorov z Příbrami. Tak jsem se přihlásil. Chvilí trvalo, než se na mě dostala řada. Akce jsem se mohl zúčastnit až letos. Z toho vyplynulo, že jsem se poprvé v historii nemohl zúčastnit našeho Kolokvia.

Hned po mimořádné členské schůzi ve čtvrtek dne 8. 9. 2016 jsem sedl do auta a vyrazil směr Chodov u Karlových Varů k Emilovi. Měl jsem tam domluvený nocleh, protože naše cesta přes půl Evropy začínala už ve čtyři ráno. Tradičně se tohoto zájezdu účastnil další kaktusář Míra Sedláček (http://www.cact.cz/kaktusy/sbirka_041.htm), majitel malého kaktuso-sukulentářského zahradnictví

v Sokolově. Dalším pravidelným účastníkem je Emilův syn Petr, který se ujímá organizace dopravy a ubytování. Jeho rychlým autem VW se přesouváme za 8 hodin na dálnici do belgického pobřežního městečka Blankenberg.

Rovnou fofrujeme na burzu, kde aktivujeme nabídkový stánek s kaktusy.

Prázdninový areál blízko pobřeží je pro tuto akci jako stvořený. Těžištěm je burza kaktusů a sukulentů, která je umístěná v jednom sále velikosti jídelny v Transportě Chrudim. Dále je hned vedle postaven obrovský pártystan se stejně velkou rozlohou pro rozšíření burzy. V areálu je také k dispozici občerstvení, jídelna, dost pokojů pro ubytování účastníků, ale hlavně kongresové centrum, kde probíhají paralelní přednášky.

My však máme rezervované ubytování v nedalekém městečku, zejména z úsporných důvodů - je to levnější. Objednali jsme s půlročním předstihem a v hotelu jsme se dozvěděli, že jsme tak učinili na poslední chvíli. Říkali, v posledním roce zaznamenali obrovský příliv turistů z Evropy, kteří opustili destinace v arabském světě, ze všeobecně známých příčin.

Nemáme přímý výhled na moře, ale i tak je přístav v dohledu. Večery tak netrávíme v areálu burzy, ale na pobřeží a v přístavních krčmách. Jelikož nacházíme společný zájem o kopanou a kolegové jsou obeznámeni s hrou naší Viktorky, můžeme společně sledovat sobotní vítězný zápas nad Libercem.

Burza je třídní. Každý má tedy spoustu prostoru pro šmejdění po nabídkách ostatních prodejců. Člověk po třech dnech lelkování zná leckteré rostliny z paměti. Toto byl asi největší rozdíl s Chrudimskou burzou, kde po třech hodinách burzy už bývá po všem. Lovci špeků zde urvou své kořisti a o pokec nad rostlinami už nejeví zájem. A ještě jedno srovnání s Chrudimí z mého pohledu: Ceny v Belgii byly samozřejmě dvojnásobné, ale prodej kytek byl velmi nízký - tak pětina rostlin našla kupce. Odhaduji, že v Chrudimí to bývá tak polovina.

Česká stopa mezi prodejci byla velmi významná, což je jistě potěšitelné: prodávali mimo Emila Baláže Heftus, Pavelka, Krajčo, Šnicer, Kunte, Duben, Hojný - snad jsem na někoho nezapomněl.

Nabídce značně dominovali japonské hybridy astrofytů a dále sukulenty, asi nejvíce *Asclepidaceae*, *Euphorbiaceae*, a samozřejmě kaudexy. Myslím, že jsem viděl nabízet i importy.

Běžným jevem byl další nákup obchodníků - jeden Polák si koupil u Dubnů *Astrophytum caput-medusae*, velice velké a pěkné - za stovku. Zapíchl tam cenovku 230,- EUR a nabízel dál. Ani nevím, jestli úspěšně. Ale prý je to tam normální.

Mimo kytek bylo k máni vše, na co si kaktusář vzpomene - software pro jmenovky k rostlinám, literatura (John Pilbeam nám vlastnoručně podepsal dva nové přírůstky do klubové knihovny), popisky, květníky, chemie, suvenýry ...

Přednášky: Kamiel Neirinck (Fascinující brazilské kaktusy), Norbert Rebmann (Euforie Madagaskaru), Dr. Colin Walker (Agave), Hans Frohning (Květy sukulentů v 3D), a finále - Jarda Šnicer (Zajímavé mexické kaktusy v relaci k biodiverzitě hotspotů).

My měli možnost shlédnout přednášky tři: Madagaskar (celkem běžné, pro začátečníky), Agave (těžištěm byl průběh vývoje květenství velké *Agave americana*, kde ze střechy skleníku, který měl půdorys 5 x 3 m, vyrůstalo květenství do výšky jistě 10 m. No a ve finále Jardovo promítání mexických miniatur s jeho obvyklými vtípkami a jako doplněk s fotkami mexických zvířecích zdechlin. Nutno podotknout, že po překladu Jardova humoru do angličtiny se často ztrácela pointa. Mluvili jsme s Jardou na téma, že by bylo dobré přednášku zopakovat na schůzi v Plzni ...

Údajně se akce v Blankenbergu koná již 52 let. Naše cestování za kaktusy do Belgie bylo dlouhé, nákladné. Nevím, jestli se v budoucnu budu chtít znovu zúčastnit. Snad něčeho blíž a v jiný termín...

Petr Česal

Stan, ve kterém probíhá burza rostlin, kongres ELK, Blankenberg 9. září 2016

Echinocereus triglochidiatus z White Sands National Monument, New Mexico

(k fotografiím na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Echinocereus triglochidiatus var. *triglochidiatus* je nejpobulárnější druh kaktusu v tomto národním parku a jeho dominantní krásné červené květy se objevují pravidelně v dubnu. Někteří sběratelé kaktusů považují tyto rostliny za varietu *gonacanthus*, ale to nesouhlasí s původním popisem. Varieta *gonacanthus* byla popsána Engelmannelm a Bigelowem v roce 1857, a typová lokalita byla udána v blízkosti hranic s Arizonou na západ od Zuni v Novém Mexiku. *Echinocereus triglochidiatus* var. *triglochidiatus* popsal Engelmann v roce 1848 na základě monografie "Memoir of a Tour to Northern Mexico" od Dr. Wislizenuse. Typová lokalita této variety se nachází blízko u města Santa Fe v Novém Mexiku. Dr. Lyman Benson pak publikoval srovnávací tabulku těchto dvou variet v jeho publikaci "Kaktusy Spojených států a Kanady" z r. 1982, kde varieta *gonacanthus* ve srovnání s var. *triglochidiatus* vychází celkově menšího růstu (do 12,5 cm) a lokálně omezeným výskytem v oblasti hranice Nového Mexika a Arizony. Na druhé straně var. *triglochidiatus* se vyskytuje po celém Novém Mexiku, a může dosáhnout až 30 cm výšky. Zde ve White Sands National Monument některé rostliny dosahují až 40 cm výšky.

Echinocereus triglochidiatus var. *triglochidiatus* není jediný kaktusový druh, který lze nalézt v Tularoské pánvi. Mimo jiné se můžeme setkat také s *Toumeya papyracantha*, *Cereus greggii*, *Coryphantha macromeris*, *Coryphantha sheeri*, *Coryphantha vivipara*, *Echinocereus fendleri*, *Echinocereus ennaecanthus*, *Opuntia clavata*, *Opuntia imbricata*, *Opuntia leptocaulis*, *Opuntia macrorrhiza*, *Opuntia phaeacantha* var. *discata* a *Opuntia violacea* var. *macrocentra*. Jediný strom, který může přežít v dunách je topol z čeledi Salicaceae - *Populus fremontii* var. *wislizenii*.

White Sands (bílé písky) jsou zcela vytvořeny z minerálu sádrovce a jsou skutečnou geologickou raritou. Sádrovcové krystaly vznikají odpařováním vody v jezírku Lucero Lake, kde podzemní voda vyvěrá na povrch. Převládající západní větry rozšiřují tyto krystaly z vyschlé části jezera a krystaly se postupně hromadí v bílých písečných dunách. Hory, které obklopují Tularoskou pánev, obsahují velké množství sádrovce, který lze pozorovat ve světle zbarvených vrstvách skal poblíž vrcholu hor San Andrés Mountains na západě a Sacramento Mountains na východě. Během poslední ledové doby, tedy asi před 24 000 až 12 000 lety, bylo klima mnohem chladnější a vlhčí než je dnes. Velké množství deště a sněhu spadlo na okolní hory. Děšť a tající sníh z hor rozpouští sádrovec, soli a dalších minerální látky a odnáší je do Tularoské pánve. Asi před 4 000 lety se voda z pánve zcela odpařila a zanechala na suchém dně pravěkého jezera vrstvy usazeného sádrovce. Pod jilem a bahnem vyschlého povrchu jezera čekaly sádrovcové krystaly na vítr, který pak vytvořil bílé písečné duny.

Tularoská pánev má drsné klima, které je charakterizováno častými teplotními výkyvy. Léta jsou horká a denní teploty běžně přesahují 35° C. Zimy jsou zde naopak chladné a to vzhledem k vysoké nadmořské výšce pánve. V noci teplota pravidelně klesne pod bod mrazu. Nejnižší denní teplota zde naměřená byla -30° C. Průměrné roční srážky se pohybují okolo 200 mm a vyskytují se převážně v letních měsících v podobě bouřek. Oblast je formována i silnými větry. V zimě a na jaře se studená severní vzduchová masa, pocházející z Kanady a proudící podél hlavního hřebene Rocky Mountains, střetne s teplým vzduchem z Golfského zálivu na jihu. Rychlé kolísání teplot během dne je způsobeno jak vysokou nadmořskou výškou tak teplým sluncem jižních zeměpisných šířek, jehož paprsky rychle zahřejí povrch a způsobují turbulence. Slunce tu svítí téměř každý den. Nejsilnější větry se vyskytují v období od konce ledna do konce května, kdy se masy teplého a studeného vzduchu snaží vyrovnat.

Botanicky spadají White Sands pod ekoregion pouště Chihuahua, která je největší poušť v Severní Americe a zasahuje hluboko do Mexika. Půdy Tularoské pánve mají vysoký obsah soli, a proto se zde daří jen rostlinám, které to dokážou tolerovat. Botanici napočítali 60 druhů rostlin rostoucích a dočasně přežívajících v dunách. V přílehlé oblasti dun existuje asi 240 botanických druhů. Málokterá vegetace je schopna se usadit na pohyblivých dunách. Jedním z nich je *Yucca elata*, která může narůst až 30 cm za rok, což je v tomto suchém klimatu úctyhodný výkon. Většina rostlin, které můžeme vidět vyrůstat z písku, se udržuje před zasypaním pouze rychlým růstem. Jiné se uchytou v půdě mezi dunami, kde jsou podmínky alespoň dočasně stabilní. Postupně, jak se písek posouvá do těchto oblastí, se tyto rostliny udržují nad pískem rychlým růstem. Ale pro většinu druhů rostlin je téměř nemožné se usadit ve volném písku. Pokud se jim to náhodou podaří, je jen otázkou času, než je spolykají nikdy neodpočívající duny.

Oldřich Fencel

Co se mi na výstavě KK Plzeň 2016 nelíbilo

Dobře víte, že jsem prodejní část naší výstavy organizoval třináct let a nerad bych vstoupil do povědomí členů jako člověk, který to vzdal a nyní kritizuje. I já jsem přesvědčen, že naše výstava a to jak výstavní, tak prodejní část je to nejlepší, co lze v republice vidět a jsem hrdý, že jsem se mohl na tom v minulosti podílet. Nevzdal jsem to, ale jak jsem se již zmiňoval, zjistil jsem, že již nejsem pro zkvalitňování výstavy přínosem a že pro výstavu a tím pro celý klub bude prospěšné, když jí předám někomu mladšímu, který bude mít nové nápady, bude zlepšovat její organizaci a posune jí zase dál, protože to je jediná cesta, aby za pár let se nestala průměrnou, nebo snad podprůměrnou. Dnes vím, že to, že jsem jí předal Henrymu a Lence Sikorových bylo výborné rozhodnutí a přesvědčili mne o tom hned v prvním roce své práce.

Co mne ale letos překvapilo bylo to, že jsem na stole v místech, kde měl rostliny Milan Kůrka našel skupinu rostlin označené jak mrazu odolné, přičemž byly na stole mezi ostatními rostlinami. Nejméně před deseti roky jsme zavedli, že proti pokladně na lavici byly výrobky z keramiky, substráty, hnojiva a rostliny vhodné na skalku. Na pokladně se často lidé ptají, co by mohli mít přes zimu venku a služba je vždy na toto místo odkáže. Moc jsem nad tím nepřemýšlel a bral to jako inovaci až do okamžiku mé služby na pokladně, kdy přišla pani s Echinopsem a ptala se jaký mraz uvedená rostlina vydrží, že si jí chce dát na skalku. Když jsem jí řekl, že jí nemůže zimovat venku, tak se divila a řekla mi, že jí vzala z rostlin, které jsou označené jako mrazu odolné a odvedla mne ke stolu, kde mezi mrazu odolnými Echinocereusy stál i můj Melocactus.

V té chvíli jsem si uvědomil, že v minulosti jsme takový problém již řešili a dokonce si pán stěžoval, že jsme mu prodali kaktus na skalku a on mu zmrzl a od té doby jsme od sebe striktně tyto rostliny oddělovali, protože lidé chodí, vybírají si rostliny a když najdou nějakou jinou, která je zaujme, tak na její místo odloží tu, kterou si před tím vybrali a už jí nedají zpět, jelikož si už ani nepamatují, kde jí vzali. Všichni to poznáváme na konci výstavy, kdy jsou naše kytky mnohdy po celém prodejním prostoru. Tím, že jsou mrazu odolné kytky od ostatních fyzicky takto výrazně odděleny se tato možnost záměny výrazně eliminuje a doporučuji tento způsob zachovat.

Václav Rous

Co v Almanachu nebylo

Čteli jste již Almanach Klubu kaktusářů Plzeň? Napadlo vás, že by bylo dobré něco doplnit, upřesnit nebo okomentovat? Proto jsme zde otevřeli rubriku, kde dáváme prostor vašim příspěvkům, na které se velmi těšíme.

Jak to bylo s obálkou Almanachu

Když se v polovině roku 2015 práce na sestavení Almanachu zdánlivě chýlila ke konci, vyvstal problém s obálkou Almanachu. Co by na ní vlastně mělo být? Jedna z výborovek byla skoro celá věnována neplodné diskuzi. Padaly různé návrhy, například: fotka kaktusu (ale jakého?), nějaká společná fotka členů klubu, fotka dítěte s kaktusem (je to roztomilé) nebo nějaká koláž či grafika. Co člen výboru (a realizačního týmu), to názor. Nakonec jsme se domluvili, že o tom budeme nějaký čas přemýšlet a k diskuzi jsme se vlastně již nikdy nevrátili.

Po zahájení (naprosto korektního) jednání s tiskařskou firmou v Příbrami, jsem zjistil nemilou skutečnost, že nám nijak nepomůžou s návrhem obálky Almanachu, protože se zabývají “pouze” tiskem a jeho přípravou z předloženého návrhu. Tehdy jsme ještě doufali, že Almanach bude hotov do prosincové schůze roku 2015. Tlačil nás čas.

Začátkem listopadu 2015, dva dny před osobním jednáním se zástupcem tiskařské firmy v Příbrami, mi na vyžádání poslali rozkres s přesnými rozměry pro návrh obálky (podle zvoleného formátu a počtu stran knihy). Nebudu vás příliš zatěžovat odbornými pojmy jako je spadávka, bezpečná zóna, přední a zadní drážka či hřbetník, postačí, když budete vědět, že všechny tyto rozměry jsem musel vzít v úvahu a podle přesného konečného rozkresu umístit prvky, které vytvoří obálku našeho Almanachu. Ale co tam vlastně umístím kromě textu? Chtěl jsem, aby obálka Almanachu byla jednoduchá a krásná a musel jsem se rozhodnout sám a velice rychle.

Vždy mne přitahoval magický obraz, který namaloval pan Vlastimil Habermann na základě osobní zkušenosti a který znázorňuje vidiny vyvolané požitím peyotlu. Tento obraz má ve skutečnosti přibližně velikost malé koupelnové obkladačky. A jelikož jsem měl k dispozici fotografii tohoto obrazu, kterou pořídil Petr Kuták při naší návštěvě u pana Habermanna dne 21. ledna 2007 (v Almanachu je na straně 122), použil jsem ji pro obálku našeho Almanachu.

Protože jsem však zcela neunesl tíhu odpovědnosti, musel jsem se svěřit Jirkovi Musilovi a Petrovi Kutákovi, svým nejbližším spolupracovníkům. Toto popisuje následující e-mailová korespondence z 9. a 10. listopadu 2015:

„Ahoj kluci, vymyslel jsem tuhle obálku (desky) pro Almanach. Posílám to jenom vám, pro ostatní nechť je to překvapením. Možná je to trochu kontroverzní, ale je to to nejlepší, co mne v dané situaci napadlo. Potřebuji vaši podporu. Laabus“

„Jo to bude dobrý, naprostej originál se vším vsudy. Jen jsem přemýšlel, zda se graficky netluče název na přední straně s těmi ornamenty na podkladu, zda by nebylo lepší mít na přední straně pouze ten hnědavej podklad obrázku a ornamenty jen vzadu. Ale to jen tak co mě napadlo k zamyšlení. Jirka Musil“

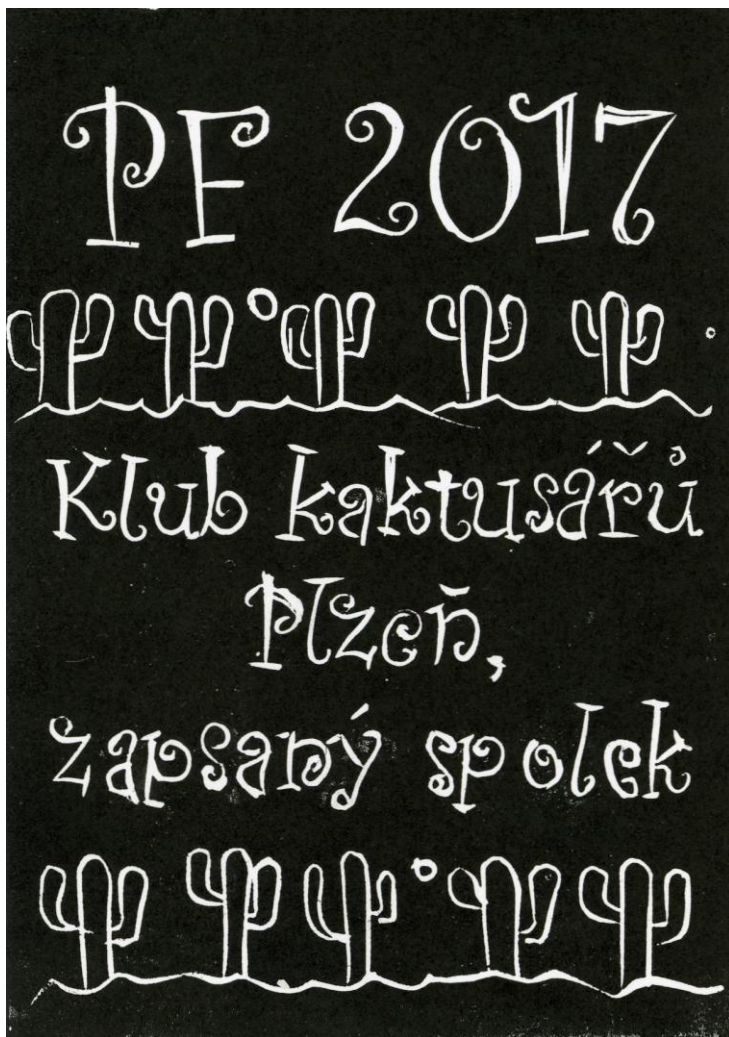
„Je to dost odvážné. Já bych titulní stranu nechal naprosto neutrální (hnědý podklad s názvem) už kvůli tomu, že ten čtverec s názvem podle mě opravdu nepasuje k ornamentům. Ornamenty jen na zadní stranu. Petr Kuták“

Hnědý (vlastně zelený) čtverec (s nápisem “ALMANACH Klubu kaktusářů Plzeň”) na přední straně obálky jsem na základě připomínek (aby se to netlouklo s obrazem) zvětšil do podoby, kterou znáte. Obraz pana Habermanna na zadní straně obálky jsem zrcadlově převrátil (zkontrolujte si to). Tisk našeho Almanachu byl nakonec přesunut na začátek ledna 2016, z důvodu nutnosti přesazení jeho obsahu v jiném programu. Obálka však již byla hotova a její vzhled byl utajen až do doby distribuce hotového Almanachu.

Na počátku roku 2016 jsem odjel do Příbrami zkontrolovat (pohlídat) tisk našeho Almanachu. V tiskařské firmě byli na požadavek přítomnosti zákazníka u tisku zvyklí a se vši profesionalitou se mne ujali. Když jsem, v doprovodu tiskaře, vstoupil do haly s tiskařskými stroji, spatřil jsem, jak

jeden z menších strojů tiskne obálky Almanachu. Tehdy jsem pocítil úlevu a náznak zadostiučinění z vykonané práce, dokázali jsme to, náš sen se opravdu stane skutečností.

Luboš Kanca

Tento zpravodaj vydává pro své členy výbor Klubu kaktusářů Plzeň, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, nebo na adrese: Petr Česal: Vřesínská 38, 326 00 Plzeň, e-mail: cesal@seznam.cz, mobil: 728 217 472, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 2/2017 vyjde 9. března 2017

Bezplatné

Echinocereus triglochidiatus, White Sands National Monument

White Sands National Monument, New Mexico